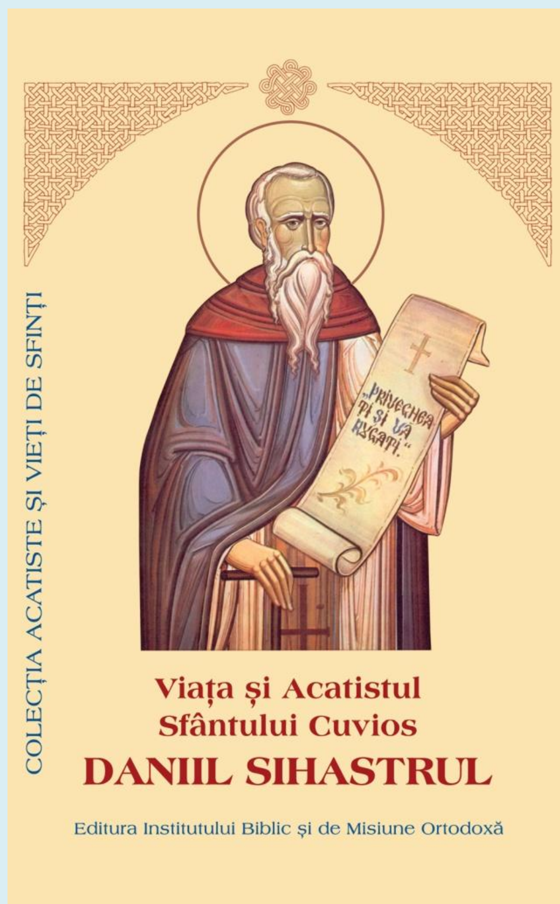
Acatistul Sfântului cuvios Daniil, sihastrul
(18 decembrie)

Sfântul cuvios Daniil, sihastrul de la Voroneţ (18 decembrie):

https://www.academia.edu/44792269/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Daniil_sihastrul_de_la_Voroneţ%C5%A3_18_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-daniil-sihastrul/mode/2up

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-daniil-sihastrul

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Iubitorului de rugăciune şi de viaţă sihăstrească, înţeleptului povăţuitor pe calea mântuirii, celui ce este lauda sihaştrilor şi bucuria credincioşilor, cu dragoste să-i strigăm: ***Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!***

Icos 1

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a chemat pe tine ca să prea măreşti cu viaţa ta de înger în trup numele Preasfintei Treimi, iar tu lepădând grija cea lumească, ca o

rază prea luminoasă a Soarelui Dreptăţii ţi-ai făcut viaţa ta, iar noi luând aminte la sfintele tale nevoinţi cu smerenie şi bucurie rostim unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii noastre strămoşeşti;
Bucură-te, că din copilărie prea iubitor de rugăciune te-ai arătat;
Bucură-te, că pentru viaţa sihăstrească casa părintească ai părăsit-o;
Bucură-te, că viaţa sihăstrească a fost desfătarea ta;
Bucură-te, că pe Dumnezeu mai mult decât pe părinţi ai iubit;
Bucură-te, că pe aceştia în rugăciunile tale pururea i-ai avut;
Bucură-te, că tinereţile tale ca pe o jertfă prea curată lui Dumnezeu le-ai adus;
Bucură-te, chipul cel prea curat al smereniei;
Bucură-te, înflorirea virtuţilor sihăstreşti în trupul tău cel tineresc;
Bucură-te, a tinerilor pildă de înfrânare;
Bucură-te, lauda cea frumoasă a bătrânilor;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale în fapte bune ne întăreşti;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 2

Deşi tânăr cu vârsta, prin viaţă curată şi rugăciune necontenită înţelepciunea celor bătrâni ai dobândit, cu darul lui Dumnezeu căruia neîncetat ai cântat: ***Aliluia!***

Icos 2

Visteria cea nefurată a credinţei tale prea curate cu aspre nevoinţe ai sporit-o dorind tot mai mult să te împărtăşeşti de frumuseţea vieţii de înger în trup, pentru care cu dragoste glăsuim unele ca acestea:
Bucură-te, turtureaua pururea veghetoare a sihăstriei;
Bucură-te, podoaba obştii mănăstirii Laura;
Bucură-te, că aici pildă de ascultare desăvârşită te-ai arătat;
Bucură-te, cel care cu iscusinţă ai împletit rugăciunea cu nevoinţele trupeşti;
Bucură-te, chipul cel prea luminos al smereniei;
Bucură-te, că noaptea cu rugăciunile tale neîncetate ai luminat-o;
Bucură-te, lauda cea vestită a nevoitorilor călugări;
Bucură-te, floarea cuvioşiei de Dumnezeu împodobită;
Bucură-te, că în trup muritor trăind cu îngerii te-ai asemănat;
Bucură-te, tăinuitorule al vieţii duhovniceşti;
Bucură-te, lucrătorule al rugăciunii inimii;
Bucură-te, că prin post şi rugăciune lui Ioan Botezătorul te-ai asemănat;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 3

Precum cerbul doreşte apele curate ale izvoarelor, aşa ai dorit sfinte, cuvioase Daniil, apele limpezi ale nevoinţelor sihăstreşti, cântând neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 3

Cunoscând binecuvântarea locurilor pustniceşti, chilie în piatră la Putna ţi-ai săpat cu ajutorul oamenilor, cinstitori de Dumnezeu, sporindu-ţi nevoinţele cu înţelepciune, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, floarea cea cu bună mireasmă duhovnicească a vieţii sihăstreşti;
Bucură-te, că întărit fiind pe piatra credinţei cu multă linişte ai vieţuit;
Bucură-te, că în chilia de la Putna măritul voievod Ştefan adeseori te-a cercetat;
Bucură-te, că tu pe acesta cu adâncă înţelepciune l-ai povăţuit;
Bucură-te, că i-ai dat armele de biruinţă: postul şi rugăciunea;
Bucură-te, că l-ai întărit în dragostea de Dumnezeu şi ţară;
Bucură-te, că acesta prin rugăciunile tale s-a întărit duhovniceşte;
Bucură-te, că negura îndoielii din sufletul lui ai risipit-o;
Bucură-te, că pe acesta l-ai încredinţat de izbânda asupra duşmanilor credinţei noastre ortodoxe;
Bucură-te, că acest mărit voievod cu smerenie şi dragoste în toate te-a ascultat;
Bucură-te, rugătorule către Dumnezeu împreună cu măritul voievod Ştefan pentru slava Bisericii şi a Neamului nostru;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 4

Cunoscând dragostea măritului voievod Ştefan pentru casa lui Dumnezeu, pe acesta l-ai povăţuit lăcaşuri sfinte să zidească, ca în ele credincioşii pururea să slăvească pe Dumnezeu cântându-i: ***Aliluia!***

Icos 4

Un gând tainic insuflat de Dumnezeu ţi-a purtat paşii spre alte locuri sihăstreşti şi pornindu-te de la Putna cu voia lui Dumnezeu la Voroneţ te-ai oprit, făcându-ţi aici locaş sihăstresc pentru care laude ca acestea îţi aducem:
Bucură-te, mult râvnitorule spre nevoinţele sihăstreşti;
Bucură-te, că şi aici ai fost cercetat de măritul voievod Ştefan;
Bucură-te, că mulţimile credincioşilor cu dragoste le-ai primit în chilia ta;
Bucură-te, tămăduitorule al bolilor sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale duhurile cele necurate le-ai alungat;
Bucură-te, cel ce curăţeşti patimile trupurilor noastre;
Bucură-te, crin ales cu bună mireasmă al pustiei;
Bucură-te, cel ce dai multă linişte sufletească celor ce se roagă ţie;

Bucură-te, cel ce întăreşti pe credincioşi în credinţă;
Bucură-te, împlinitorul dragostei desăvârşite întru Hristos;
Bucură-te, că părăsind lumea ai slujit-o cu neîncetatele tale rugăciuni;
Bucură-te, înălţarea credincioşilor spre mântuire;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 5
Întru tine părinte Daniile s-au adeverit cuvintele proorocului care zice: ***"Pustia a înflorit precum crinul"***, căci mulţimea credincioşilor pururea te-a înconjurat cântând împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 5
Precum lumânarea nu se pune în vas ci în sfeşnic pentru a lumina celor din casă aşa şi tu în pustie fugind n-ai rămas tăinuit, ci prin învăţăturile şi viaţa ta ai luminat, cu darul lui Dumnezeu, obştea călugărilor din Voroneţ, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, părintele cel bun al Voroneţului;
Bucură-te, dascălul cel prea înţelept al lui Grigorie, mitropolitul Moldovei;
Bucură-te, iscusit povăţuitor al celor învăluiţi de viforul ispitelor;
Bucură-te, pildă de răbdare şi smerenie;
Bucură-te, făclie luminoasă aprinsă în sfeşnicul inimii tale celei curăţite de păcate;
Bucură-te, că stâlp al rugăciunii te-ai arătat pe tine obştii tale;
Bucură-te, că virtutea dreptei socoteli pururea ai învăţat;
Bucură-te, doctor prea iscusit al gândurilor celor ascunse;
Bucură-te, că rugăciunile tale cu lacrimi, jertfă duhovnicească prea aleasă s-au făcut înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin post şi rugăciune ţi-ai agonisit răbdare prea tare;
Bucură-te, omule ceresc;
Bucură-te, îngerule pământesc;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 6
Viaţă îngerească ai petrecut pe pământ, chip şi pildă făcându-te ucenicilor tăi prin rugăciuni, posturi îndelungate şi privegheri, te-ai învrednicit a te sălăşlui în pământul celor blânzi. ***Sfinte Daniile, de Dumnezeu cinstitorule, podoaba sihaş-trilor şi lauda călugărilor.***

Icos 6

Prin curăţirea inimii tale multă înţelepciune ai dobândit povăţuind pe calea mântuirii pe toţi cei ce cu dragoste de Dumnezeu veneau la tine; drept aceea laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, dascăle înţelepţit de Dumnezeu;
Bucură-te, prea iubit părinte duhovnicesc al lui Ştefan cel mare şi sfânt;
Bucură-te, vrednicule ucenic al prea sfinţitului Leontie;
Bucură-te, că acestui sfânt arhiereu în nevoinţele sihăstreşti i-ai urmat;
Bucură-te, împreună rugătorule cu Sfântul Leontie şi bine credinciosul voievod Ştefan al Moldovei;
Bucură-te, împreună vorbitorule cu îngerii;
Bucură-te, cel ce în sfintele tale rugăciuni teolog prea iscusit te-ai arătat;
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu;
Bucură-te, locaş prea curat al Sfântului Duh;
Bucură-te, că în trup stricăcios fiind ai gustat dulceaţa Raiului;
Bucură-te, că rugăciunile tale scară către cer s-au făcut;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 7

Înţelepţit de Dumnezeu fiind cu smerenie ţi-ai ascuns nevoinţele tale cele sfinte, povăţuind neîncetat pe cei încredinţaţi ţie spre mântuire să cânte cu dragoste lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 7

Rugăciunea fiind plugăria sufletului prin care ne curăţim inimile spre pocăinţă şi harul lui Dumnezeu, pe aceasta pururea ai avut-o pe buze şi în inimă, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, plugarul rugăciunii celei curate;
Bucură-te, că rugându-te cu smerenie har cu îndestulare de la Dumnezeu ai primit;
Bucură-te, că prin rugăciune necontenită îngerilor te-ai asemănat;
Bucură-te, că prin rugăciune ca pe o scară la cele duhovniceşti te-ai ridicat;
Bucură-te, că rugăciunile tale mântuire au lucrat în sufletele celor ce cu dragoste te cercetau pe tine;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale taberele cele drăceşti le-ai alungat;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale credinţa celor clătinaţi ai întărit;
Bucură-te, că cei învrăjbiţi s-au împăcat prin rugăciunile tale;
Bucură-te, că cei ce au călătorit cu rugăciunile tale cu pace s-au înapoiat la casele lor;
Bucură-te, că rugăciunea cu fapta milosteniei pururea ai unit-o;
Bucură-te, că ale tale rugăciuni sunt bine primite înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin ele credincioşii se întăresc în harul primit de la Dumnezeu;

Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 8
Cunoscând că precum trupul nu poate trăi fără aer şi hrană, aşa şi sufletul nu poate fi viu şi să se înalţe către Dumnezeu fără rugăciune neîncetată, mişcarea inimii tale ca şi răsuflarea cu aceasta le-ai unit cântând neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 8
Dragostea de Dumnezeu nu te-a înstrăinat nicicând de dragostea de ţară în care se prea măreşte întru adevăr numele lui Dumnezeu, drept aceea laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, mult iubitorule al casei lui Dumnezeu;
Bucură-te, că pământul ţării cu Sfinte Biserici a fost împodobit;
Bucură-te, că pe acestea Sfântul Ştefan la îndemnul tău le-a înălţat;
Bucură-te, că prin aceste sfinte biserici se întăreşte credinţa strămoşească;
Bucură-te, că frumuseţea lor, frumuseţea credinţei neamului o arată;
Bucură-te, că tu pururea ai învăţat că tăria neamului, dreapta credinţă o dă;
Bucură-te, că duşmanii ţării prin puterea credinţei au fost biruiţi;
Bucură-te, că chilia ta sihăstrească palat voievodal s-a făcut;
Bucură-te, că în liniştea chiliei tale Ştefan vodă prin rugăciunile tale şi-a luminat mintea şi putere de biruinţă a luat;
Bucură-te, că uşa chiliei tale sihăstreşti pururea a fost deschisă ca şi cea a inimii tale de părinte;
Bucură-te, că în chilie petrecând întru nevoinţa rugăciunii de bucuriile Raiului te-ai îndulcit;
Bucură-te, plinitorul frumuseţii locurilor sihăstreşti ale ţării noastre;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 9
Nevoinţele tale sihăstreşti au uimit cetele îngereşti, căci cu rugăciunile tale neîncetate, cu înfrânarea şi curăţia inimii, îngerilor te-ai asemănat, cu care ai cântat neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9
Deşi ai părăsit lumea pentru a petrece departe de tulburările ei, mulţimea credincioşilor ţi-a urmat pentru folosul lor duhovnicesc prin darul lui Dumnezeu, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, ajutătorul celor săraci;
Bucură-te, doctorule, cu darul lui Dumnezeu, al celor bolnavi;
Bucură-te, mângâierea celor necăjiţi;

Bucură-te, al tinerilor prea înţelept povăţuitor;
Bucură-te, al bătrânilor întăritor;
Bucură-te, al orfanilor sprijinitor;
Bucură-te, al mamelor prea înţelept învăţător;
Bucură-te, al ostaşilor neclintită îmbărbătare;
Bucură-te, al curăţiei povăţuitorule;
Bucură-te, bucuria celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 10
Mulţimile credincioşilor încredinţaţi fiind că Dumnezeu, prin tine va asculta rugăciunile lor, văzând împlinirea dorinţelor celor după Dumnezeu, împreună cu tine au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 10
Binecuvântată ţi-a fost viaţa ta fiind fiu duhovnicesc al Sfântului ierarh Leontie, apoi părinte duhovnicesc al mitropolitului Grigorie Roşca, pentru care unele ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, bună rodire duhovnicească a Sfântului Leontie;
Bucură-te, credincios următor al nevoinţelor sale duhovniceşti;
Bucură-te, cel care împreună cu el în locuri sihăstreşti te-ai nevoit;
Bucură-te, că ai fost cu acesta un suflet toată viaţa ta;
Bucură-te, că şi după moartea sa, în rugăciune ai rămas nedespărţit de el;
Bucură-te, că ai odrăslit Bisericii pe ierarhul Grigorie;
Bucură-te, că tu pe acesta l-ai călăuzit pe calea smereniei şi a înţelepciunii după Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce la slujirea arhierească ai fost chemat;
Bucură-te, că de aceasta ai fugit socotindu-te cu totul nevrednic;
Bucură-te, că prin aceasta pildă de smerenie te-ai făcut;
Bucură-te, că prin asprele tale nevoinţe cu totul te-ai jertfit lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin rugăciunile şi învăţăturile tale ca şi un părinte ierarh ai povăţuit pe calea mântuirii pe toţi cei ce au venit la tine;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 11
Chipul tău zugrăvit alături de cel al ierarhului Grigorie, fiul tău duhovnicesc, arată iubirea şi cinstea cu care marele ierarh al Moldovei te-a înconjurat, precum şi tu purtare de grijă i-ai arătat, călăuzindu-l pe calea mântuirii şi învăţându-l să cânte pururea lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11

Chipul tău zugrăvit în ceata sfinţilor curând după adormirea ta arată viaţa ta de sfinţenie cunoscută de întregul popor dreptcredincios, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, părintele duhovnicesc al credincioşilor bucovineni;
Bucură-te, statornic ocrotitor al Bucovinei împreună cu Sfântul mare mucenic Ioan cel nou de la Suceava;
Bucură-te, că din sfânta ta icoană ne priveşti şi ne binecuvântezi pe toţi cei ce intrăm în sfânta biserică;
Bucură-te, că şi după adormirea ta în Domnul, mulţimile credincioşilor au alergat la mormântul tău;
Bucură-te, că multă mângâiere şi întărire în dreapta credinţă ai împărtăşit cu darul lui Dumnezeu, din mormântul tău;
Bucură-te, că din mormântul tău căldura dragostei tale către Dumnezeu pururea o simţim;
Bucură-te, că dragostea ta de părinte o mărturiseşte piatra mormântului tău pusă de fiul tău cel duhovnicesc prea iubit, Ştefan cel mare şi sfânt;
Bucură-te, că lespedea de piatră a mormântului tău căldură tainică revarsă;
Bucură-te, că mormântul tău pururea a fost străjuit de lumina unui sfeşnic;
Bucură-te, că ceata călugărilor pe care i-ai păstorit pururea te-a cinstit ca un părinte şi sfânt;
Bucură-te, că şi acum ne povăţuieşti cu chipul tău smerit;
Bucură-te, cinstea şi podoaba credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 12

Prin chipul tău care străjuieşte deasupra uşii mânăstirii Voroneţului, ne binecuvântezi cu dragostea de părinte, povăţuindu-ne să cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 12

Pururea ocrotitor al Bucovinei cunoscându-te noi toţi, din moşi strămoşi sfinte cuvioase părinte Daniil, laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, că chipul tău de părinte în sufletele credincioşilor cu neştersele culori ale iubirii creştineşti s-a zugrăvit;
Bucură-te, că acest chip avându-l în suflet, credincioşii bucovineni în vremuri de restrişte cu el s-au mângâiat şi întărit;
Bucură-te, că amintirea nevoinţelor tale sihăstreşti poporul nostru dreptcredincios le păstrează şi le cinsteşte;
Bucură-te, chipul adevăratei vieţi călugăreşti;

Bucură-te, cel ce ai unit după Dumnezeu dragostea de ţară şi credinţa strămoşească;
Bucură-te, că credincioşii pururea au dorit să sărute sfintele tale moaşte;
Bucură-te, că acestea în mormânt fiind, izvor de multe tămăduiri s-au arătat celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine;
Bucură-te, că la Putna şi Voroneţ credincioşii pururea cu credinţă şi dragoste s-au îndreptat, căci tu acolo ai sihăstrit;
Bucură-te, că astăzi întregul popor te cinsteşte împreună cu Sfântul Leontie şi bine credinciosul Ştefan cel mare şi sfânt;
Bucură-te, că aşezarea sfintelor tale moaşte în raclă cu negrăită bucurie în fiecare an o serbăm;
Bucură-te, că aceasta din voia lui Dumnezeu s-a făcut pentru folosul duhovnicesc al dreptcredincioşilor creştini;
Bucură-te, lauda cea mare a Bucovinei;
Bucură-te, buciumul care vesteşte frumuseţea nepieritoare a credinţei noastre strămoşeşti;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 13 (de trei ori)
O, prea cuvioase Sfinte părinte Daniil, lauda Bisericii Bucovinei, părintele nostru duhovnicesc al tuturor celor ce cu dreaptă credinţă cinstim pe Dumnezeu, izbăveşte de toată primejdia ţara noastră, mânăstirile şi bisericile cu podoabele lor sfinte şi ne învredniceşte să cântăm lui Dumnezeu, împreună cu tine: ***Aliluia!***

Se zice iarăşi:

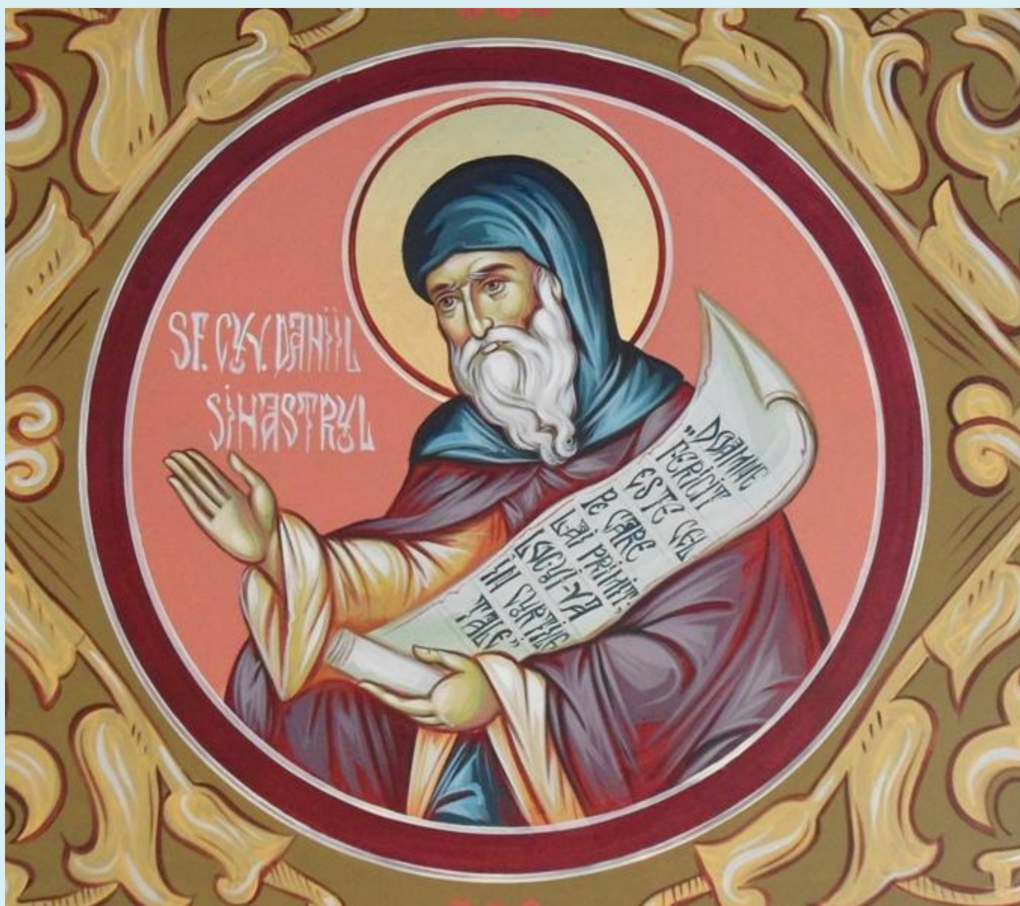
Icos 1
Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a chemat pe tine ca să prea măreşti cu viaţa ta de înger în trup numele Preasfintei Treimi, iar tu lepădând grija cea lumească, ca o rază prea luminoasă a Soarelui Dreptăţii ţi-ai făcut viaţa ta, iar noi luând aminte la sfintele tale nevoinţi cu smerenie şi bucurie rostim unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii noastre strămoşeşti;
Bucură-te, că din copilărie prea iubitor de rugăciune te-ai arătat;
Bucură-te, că pentru viaţa sihăstrească casa părintească ai părăsit-o;
Bucură-te, că viaţa sihăstrească a fost desfătarea ta;
Bucură-te, că pe Dumnezeu mai mult decât pe părinţi ai iubit;
Bucură-te, că pe aceştia în rugăciunile tale pururea i-ai avut;
Bucură-te, că tinereţile tale ca pe o jertfă prea curată lui Dumnezeu le-ai adus;
Bucură-te, chipul cel prea curat al smereniei;
Bucură-te, înflorirea virtuţilor sihăstreşti în trupul tău cel tineresc;

Bucură-te, a tinerilor pildă de înfrânare;
Bucură-te, lauda cea frumoasă a bătrânilor;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale în fapte bune ne întăreşti;
Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condac 1

Iubitorului de rugăciune şi de viaţă sihăstrească, înţeleptului povăţuitor pe calea mântuirii, celui ce este lauda sihaştrilor şi bucuria credincioşilor, cu dragoste să-i strigăm: ***Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!***

Sfinţi români din sec. XIV-XV - Sfântul Daniil, sihastrul de la Mănăstirea Voroneţ (secolul al XV-lea) - Viaţa şi Fapte şi cuvinte de învăţătură

a. Viaţa

Cuviosul părintele nostru Daniil, sihastrul a fost unul din cei mai mari sfinţi pe care i-a odrăslit pământul Moldovei, mare dascăl al pustiei şi povăţuitor al călugărilor.

Acest sfânt al neamului nostru s-a născut într-o familie de oameni săraci de pe moşia Mănăstirii Sfântul Nicolae din Rădăuţi, la începutul secolului al XV-lea, primind la botez numele de Dumitru. Când avea 16 ani, s-a făcut călugăr în aceeaşi mănăstire, cu numele de monahul David. După câţiva ani de aspră nevoinţă se învredniceşte de harul preoţiei şi se retrage la Mănăstirea Sfântul Lavrentie din comuna Vicovul de sus. Apoi, fiind chemat de Duhul Sfânt la viaţa pustnicească, s-a făcut schimonah cu numele de Daniil, înainte de anul 1450, şi s-a nevoit singur în neştiute osteneli duhovniceşti, mai întâi în preajma Mănăstirii Neamţ, pe valea pârâului Secu, apoi pe valea pârâului Putna, într-o mică chilie săpată în piatră. (Astăzi se află aici satul Laura, derivat de la „Lavrentie" sau de la „lavra",)

După sfinţirea Mănăstirii Putna (1470), Cuviosul Daniil sihastrul s-a retras în preajma Mănăstirii Voroneţ, unde şi-a săpat chilie în piatră, sub stânca Şoimului. Aici se nevoieşte singur încă 20 de ani în plăcere de Dumnezeu, crescând numeroşi ucenici şi făcând multe minuni de vindecare.

În anul 1488, odată cu zidirea bisericii Mănăstirii Voroneţ, Sfântul Daniil sihastrul se coboară în obşte, având peste 80 de ani, şi ajunge egumen al acestei mănăstiri. Mai trăind încă puţin şi fiind cinstit de popor ca sfânt şi făcător de minuni, Cuviosul Daniil şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu prin anul 1496 şi a fost aşezat în biserică, unde se află până astăzi.

b. Fapte şi cuvinte de învăţătură

Sfântul Daniil sihastrul, fiind ales de Dumnezeu din sânul maicii sale pentru viaţa cea îngerească a pustnicilor, s-a dovedit din pruncie purtător de Hristos. Că niciodată nu lipsea de la biserică, nici se juca cu ceilalţi copii, nici nu căuta odihnă şi mâncare. Ci, mereu se ruga şi întru toate asculta de părinţi.

Când avea vârsta ca de 10 ani, fiind dat să înveţe carte în Mănăstirea Sfântului Nicolae din Rădăuţi, copilul Dumitru, deşi tânăr cu vârsta, s-a dovedit bătrân cu înţelegerea. Că în puţină vreme a deprins Ceaslovul şi Psaltirea pe de rost, precum şi nevoinţa cea duhovnicească. Pentru aceasta, cuvioşii călugări foarte mult îl iubeau şi se foloseau de blândeţea şi priceperea lui, că era întotdeauna umbrit de darul Duhului Sfânt.

După cinci ani de ucenicie, tânărul ostaş al lui Hristos s-a făcut călugăr, primind numele marelui prooroc şi împărat David. Şi era întru toate ascultător cuvioşilor părinţi, având ca dascăl şi părinte duhovnicesc pe mult nevoitorul şi purtătorul de Dumnezeu Sfântul Ierarh Leontie de Rădăuţi.

Acest tânăr monah David era foarte râvnitor în nevoinţa vieţii călugăreşti. Cel mai mult iubea liniştea, postul şi rugăciunea. Zilnic nu gusta nimic până la asfinţitul soarelui, iar uneori postea desăvârşit câte trei şi chiar cinci zile şi se hrănea numai cu legume şi ierburi. În ascultare era tăcut, blând şi tuturor supus, iar la biserică zăbovea ziua şi noaptea ca o candelă mereu nestinsă. Încă şi la chilie dormea puţin pe un mic scăunel, mereu veghind şi cugetând la cele dumnezeieşti. Iar dintre cărţi, cel mai mult iubea Psaltirea pe care o ştia pe de rost şi o repeta zilnic.
Aşa nevoindu-se câţiva ani de zile, Cuviosul David s-a făcut vas al Sfântului Duh, învrednicindu-se de darul preoţiei şi al facerii de minuni. Mulţi bolnavi, auzind de

minunile ce se făceau prin rugăciunile lui, alergau la smeritul ieromonah David şi se vindecau de suferinţele lor. Alţii veneau să-i ceară sfat, că era foarte înţelept în cuvânt şi înainte văzător, iar alţii veneau să-i mărturisească păcatele, că ajunsese cuviosul vestit duhovnic în părţile de nord ale Moldovei.

Văzând ieromonahul David că este înconjurat de lume şi nu mai are linişte la rugăciune, temându-se de duhul slavei deşarte, a luat binecuvântare de la episcopul de Rădăuţi şi s-a retras la Mănăstirea Sfântul Lavrentie (Laurenţiu). Dar şi acolo îl căutau credincioşii, precum şi cei bolnavi de duhuri necurate. Cuviosul David, însă, ziua făcea ascultare şi stătea între oameni, iar noaptea priveghea, se ruga şi împletea coşuri de nuiele pentru obşte. Aşa îşi omora cuviosul ispitele tinereţii şi cugetul slavei deşarte.

Odată l-a trimis egumenul cu oarecare ascultare în oraşul Siret. Acolo, înconjurându-l credincioşii, a zăbovit cuviosul o zi, neputând a se întoarce la timp în mănăstire. Atunci, egumenul i-a dat canon să nu mai iasă o vreme din lavră. Deci, smerindu-se ieromonahul David, şi-a împlinit cu bucurie canonul, dând slavă lui Dumnezeu pentru toate.

Trecând câţiva ani şi Cuviosul David sporind mult în nevoinţa duhovnicească, se simţea chemat de Duhul Sfânt la viaţa pustnicească. Sufletul său era rănit de dragostea lui Hristos şi dorea să-L slăvească neîncetat cu îngerii şi cu sihaştrii din codrii Carpaţilor. Deci, primind binecuvântare de la egumenul Mănăstirii Sfântul Lavrentie, a îmbrăcat mai întâi marele şi îngerescul chip al schimniciei, schimbându-şi numele din David în Daniil. Apoi, tăinuindu-se de lume, s-a retras singur în adâncul codrilor pe valea pârâului Secu-Neamţ, cu puţin înainte de anul 1450, unde s-a nevoit 14 ani în aspre osteneli călugăreşti. Apoi, văzându-se înconjurat de lume, s-a retras în nordul Moldovei, aproape de sihăstria Putna.

Călăuzit de Dumnezeu, Cuviosul Daniil şi-a făcut mai întâi o colibă de lemn pe valea pârâului Viţeul. Apoi, aflând o stâncă mare în apropiere, şi-a săpat cu dalta o mică chilioară în peretele stâncii, cât să poată încăpea. Alături şi-a scobit o altă încăpere, drept paraclis de rugăciune, cum se vede până astăzi. În această stâncă s-a nevoit Cuviosul Daniil în plăcere de Dumnezeu mai mult de 20 de ani.

Nevoinţa Preacuviosului Părintelui nostru Daniil Sihastrul în chilia de la Putna era aceasta: Ziua şi noaptea priveghea cu neîncetată rugăciune şi cugetare la cele dumnezeieşti, postind până la asfinţitul soarelui. Din chilie nu ieşea deloc toată săptămâna. Mâncarea lui era formată din pesmeţi de pâine, rădăcini şi ierburi, iar lucrul mâinilor sale era împletirea coşurilor de nuiele. Duminica săvârşea Sfânta

Liturghie şi se împărtăşea cu Trupul şi Sângele lui Hristos, apoi primea pe cei ce veneau la el pentru vindecare de boli şi pentru cuvânt de folos. În posturi postea câte trei şi uneori cinci zile şi avea darul rugăciunii şi al lacrimilor.

Pentru sfinţenia vieţii sale, pentru postul cel îndelungat şi pentru privegherile cele de toată noaptea cu rugăciuni şi cu lacrimi, Cuviosul Daniil sihastrul a fost multă vreme ispitit de satana, căutând să-l alunge din pustie şi să-l arunce în păcatul cel cumplit al slavei deşarte. Dar cuviosul, cerând ajutorul lui Hristos şi cu puterea Sfintei Cruci, toate cursele diavolului le biruia. Pentru aceea, în puţină vreme s-a învrednicit de la Dumnezeu de darul lacrimilor, al mai înaintevederii şi al vindecării de boli. Căci izgonea duhurile necurate din oameni numai cu cuvântul şi vindeca tot felul de bolnavi. Apoi cunoştea cugetele cele ascunse şi spunea multora tainele cele viitoare, căci era plin de darul Duhului Sfânt.

Pentru nişte daruri ca acestea, numele cuviosului se făcuse cunoscut în toată ţara Moldovei, iar poporul, de la mic până la mare, l-a numărat din tinereţe în ceata sfinţilor. Cei mai mulţi îl numeau „Sfântul Daniil, sihastrul cel bătrân", căci era părinte şi povăţuitor al tuturor sihaştrilor din nordul Moldovei. Alţii, îndeosebi călugării, îl numeau „Sfântul Daniil Schimonahul". Iar după mutarea sa din trup, era numit în popor „Sfântul Daniil cel nou", ca să-l deosebească de alţi cuvioşi cu acelaşi nume.

În anul 1451, întâmplându-se grabnică moarte domnului ţării, Bogdan voievod, fiul său Ştefan cu greu a scăpat de primejdie. Deci, auzind de nevoinţa şi minunile Sfântului Daniil sihastrul şi fiind în grea strâmtoare, a fost călăuzit de Duhul Sfânt la chilia lui. Aici, poposind câteva zile, şi-a mărturisit cugetele înaintea cuviosului, a primit de la el dezlegare de păcate şi multe cuvinte de mângâiere. Apoi, liniştindu-i sufletul, marele sihastru l-a binecuvântat, s-a rugat pentru dânsul, i-a proorocit că în curând va fi domn al Moldovei şi l-a liberat cu pace.

În primăvara anului 1457, Ştefan cel mare, ajungând pe scaunul Moldovei, s-a încredinţat de împlinirea proorociei Sfântului Daniil sihastrul şi de darul lui Dumnezeu care era întru dânsul. Din anul acela, cuviosul i-a fost marelui domn cel dintâi sfetnic, duhovnic şi rugător către Dumnezeu. Adeseori, voievodul poposea la chilia lui, îşi mărturisea păcatele, îi cerea cuvânt de folos şi nimic nu făcea fără rugăciunea şi binecuvântarea lui. Iar cuviosul îl îmbărbăta şi îl îndemna să apere ţara şi creştinătatea de mâinile păgânilor, încredinţându-l că, de va zidi după fiecare luptă câte o biserică spre lauda lui Hristos, în toate războaiele va birui.
Astfel, ascultându-l, Ştefan cel mare a apărat cu multă vitejie Biserica lui Hristos şi ţara Moldovei după căderea Bizanţului, aproape o jumătate de secol, câştigând 47

de războaie şi înălţând 48 de biserici. În felul acesta, Cuviosul Daniil Sihastrul s-a dovedit un mare apărător al Ortodoxiei româneşti şi ctitor duhovnicesc al mănăstirilor înălţate la îndemnul său.

Odată, poposind domnul Moldovei în chilia cuviosului, a fost îndemnat de marele sihastru să zidească în apropiere de chilia sa o mănăstire de călugări, întru pomenirea Adormirii Maicii Domnului, către care avea mare evlavie. Deci, ascultându-l Ştefan Voievod şi împreună alegând locul, cu binecuvântarea lui s-a început în anul 1466 zidirea Mănăstirii Putna. Iar în anul 1470, când s-a sfinţit acest dumnezeiesc lăcaş, însuşi Sfântul Daniil a luat parte, fiind cinstit de toţi ca un al doilea ctitor.

Se mai spunea despre dânsul că, voind Ştefan vodă să-i încredinţeze mănăstirea, de multe ori l-a rugat să fie egumen şi părinte duhovnicesc al Putnei. Dar cuviosul, socotindu-se nevrednic de o cinste ca aceasta, a rămas mai departe la mica lui chilie din peşteră.

Pentru sfinţenia vieţii sale, Cuviosul Daniil sihastrul s-a dovedit din tinereţe purtător de Hristos şi mare dascăl al liniştii şi rugăciunii lui Iisus. În timpul vieţii sale nu era în Moldova alt sihastru şi duhovnic mai vestit, nici alt lucrător şi dascăl al rugăciunii mai iscusit decât el. De aceea, toţi egumenii şi duhovnicii din nordul Moldovei, ca şi dregătorii din sfatul ţării, îl aveau de părinte duhovnicesc.

Urmând exemplul vieţii sale, numeroşi călugări iubitori de linişte din chinovii se retrăgeau în pustie cu binecuvântarea Cuviosului Daniil şi deveneau sihaştri şi lucrători sporiţi ai rugăciunii lui Iisus. Astfel, acest mare ascet al Moldovei avea prin mănăstiri şi sate numeroşi fii duhovniceşti, iar prin munţi şi prin codri avea peste o sută de ucenici sihaştri care se nevoiau în plăcere de Dumnezeu, după sfatul său. Aşa a creat Sfântul Daniil Sihastrul în Moldova o mare mişcare isihastă, aproape fără egal, înnoind astfel, pentru multă vreme, viaţa duhovnicească prin mănăstiri şi schituri şi ridicând o întreagă generaţie de sihaştri şi rugători ai neamului.

După anul 1470, văzând cuviosul că la Putna nu mai are linişte din cauza mănăstirii şi a mulţimii credincioşilor, a părăsit chilia în care se nevoise peste douăzeci de ani şi s-a retras în taină în codrii seculari din jurul Mănăstirii Voroneţ. Aici se nevoiau ca la cincizeci de călugări sub povăţuirea ieroschimonahului Misail, vrednic ucenic al Sfântului Daniil. Deci, aflând un loc retras în preajma mănăstirii, şi-a făcut o mică chilie deasupra stâncii numită „Şoimul" şi aici se ostenea cuviosul în desăvârşită linişte şi plăcere de Dumnezeu.

Însă n-a trecut multă vreme şi îndată numele lui s-a făcut cunoscut în toate satele din partea locului, încât veneau la el tot felul de bolnavi, paralizaţi, oameni stăpâniţi de duhuri necurate şi se vindecau. Credincioşii, neputând ajunge la chilia lui, aşteptau jos în mănăstire, iar cuviosul cobora noaptea, se ruga pentru ei, le spunea pricina suferinţei, îi sfătuia, îi binecuvânta şi îi trimitea sănătoşi la casele lor.

În vara anului 1476, Ştefan cel Mare, pierzând lupta de la Războieni în faţa turcilor, s-a dus la chilia Sfântului Daniil Sihastrul, bunul său părinte duhovnicesc de la Voroneţ. Deci, „bătând Ştefan Vodă în uşa sihastrului să-i descuie, a răspuns sihastrul să aştepte Ştefan Vodă afară până va termina ruga. Şi după ce şi-a terminat sihastrul ruga, l-a chemat în chilie pe Ştefan vodă. Şi s-a spovedit Ştefan vodă la dânsul. Şi a întrebat Ştefan Vodă pe sihastru ce va mai face, că nu poate să se mai bată cu turcii. «Închina-voi ţara la turci sau nu?» Iar sihastrul a zis să nu o închine, că războiul este al lui, numai după ce va izbăvi, să facă o mănăstire acolo, în numele Sfântului Gheorghe". Deci, crezând domnul Moldovei în proorocia Sfântului Daniil că va birui pe turci şi luând de la el rugăciune şi binecuvântare, îndată a adunat oaste şi a izgonit pe turci din ţară. Aşa ajuta cuviosul cu rugăciuni fierbinţi către Dumnezeu să se izbăvească Moldova şi ţările creştine de robia păgânilor.

Răposând mitropolitul Teoctist, în toamna anului 1477, Ştefan cel Mare s-a sfătuit cu clerul şi episcopii ţării să aleagă păstor şi părinte al Moldovei pe Sfântul Daniil Sihastrul de la Voroneţ. Dar cuviosul, auzind de aceasta, s-a rugat cu lacrimi lui Dumnezeu şi voievodului să nu-l lipsească până la moarte de fericita lui linişte. Deci, cucerindu-se toţi de smerenia şi sfinţenia lui, şi-au cerut iertare şi l-au lăsat în pustie să slăvească neîncetat pe Dumnezeu.

Timp de 20 de ani cât a sihăstrit la Voroneţ, Cuviosul Daniil a creat aici o nouă vatră isihastă, tot atât de importantă ca şi cea de la Putna. Căci în puţină vreme s-au adunat în jurul său zeci de sihaştri, unii mai nevoitori decât alţii, care se osteneau, fie în codrii Voroneţului, fie în Munţii Rarăului, fie de-a lungul Carpaţilor Răsăriteni. Cei mai mulţi practicau rugăciunea lui Iisus, postul şi tăcerea. Alţii citeau zilnic Psaltirea, alţii făceau mii de metanii şi împleteau coşuri, iar alţii, fiind buni caligrafi, scriau cărţi de slujbă pentru biserici şi mănăstiri. Cei mai aleşi ucenici ai Cuviosului Daniil Sihastrul au fost: mitropolitul Grigorie Roşea, monahul caligraf Ioan, precum şi egumenii Misail şi Efrem, toţi din Mănăstirea Voroneţ. Apoi Cuviosul Pahomie Sihastrul şi egumenul Nil din Mănăstirea Slatina; egumenul Paisie, Paladie-Sihastrul şi Anastasie Sihastrul de la Mănăstirea Neamţ;

Isaia Pustnicul de la Mănăstirea Moldoviţa, egumenul Gherontie de la Humor şi mulţi alţii.

Aducându-şi aminte Ştefan cel mare de făgăduinţa dată lui Dumnezeu şi Sfântului Daniil Sihastrul, în vara anului 1488 a zidit din temelie, la Mănăstirea Voroneţ, o frumoasă biserică din piatră închinată Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, în locul vechii biserici de lemn. La 14 septembrie, în acelaşi an, biserica a fost sfinţită de mitropolitul Gheorghe, în prezenţa fericiţilor ei ctitori, Ştefan Voievod şi Cuviosul Daniil Sihastrul, şi a zeci de mii de credincioşi, călugări, clerici şi dregători de ţară. În această zi, cu sfat de obşte, Sfântul Daniil, deşi bătrân, a fost numit egumen al Mănăstirii Voroneţ.

Timp de aproape 10 ani, Sfântul Daniil a povăţuit obştea Mănăstirii Voroneţ, ca un mare părinte duhovnicesc al călugărilor, al sihaştrilor şi al întregii Moldove. Căci, deşi petrecea mai mult la chilia sa de pe stânca Şoimului, fiind foarte iubitor de linişte, adeseori cobora în obşte, mărturisea soborul, tămăduia pe cei bolnavi ce se adunau de prin sate şi îi sfătuia pe toţi. Apoi, iarăşi se retrăgea la chilia sa.

În timpul egumeniei sale, Mănăstirea Voroneţ a trăit cea mai înfloritoare perioadă duhovnicească din istoria sa, fiind socotită multă vreme lavra isihasmului din Moldova. Toţi monahii din obşte, care numărau peste şaizeci de nevoitori, practicau rugăciunea lui Iisus. Unii erau vestiţi păstori şi duhovnici, alţii erau dascăli învăţaţi în şcoala mănăstirii şi neobosiţi caligrafi, iar cei mai mulţi erau călugări de rugăciune, care slăveau pe Dumnezeu neîncetat şi se rugau pentru toată lumea. La Voroneţ au învăţat carte şi au deprins nevoinţa duhovnicească numeroşi preoţi de parohie, egumeni, episcopi, monahi, sihaştri şi dregători de ţară. Iar în codrii seculari din munţii Voroneţului, ai Rarăului şi Stânişoarei, se nevoiau pentru dragostea lui Hristos alţi peste cincizeci de sihaştri, ucenici ai Sfântului Daniil. Pe toţi aceştia îi supraveghea şi îi povăţuia pe calea cea bună a Împărăţiei Cerurilor marele egumen şi povăţuitor de suflete, Cuviosul Părintele nostru Daniil, „sihastrul cel bătrân".

Ajungând vas ales al Duhului Sfânt, plin de tot felul de bunătăţi şi trecând de vârsta de nouăzeci de ani, Sfântul Daniil marele sihastru al Moldovei, dascălul pustiei şi făcătorul de minuni, şi-a dat sufletul în braţele lui Hristos la sfârşitul secolului al XV-lea (1496). Mulţimea ucenicilor lui împreună cu mitropolitul şi domnul ţării l-au plâns îndeajuns şi l-au îngropat în pronaosul bisericii Mănăstirii Voroneţ, punând deasupra o piatră cu inscripţia: „Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimonahul Daniil". Apoi, împărţind credincioşilor multe milostenii şi sărutând sfintele lui moaşte, s-a întors fiecare la ale sale.

După săvârşirea sa, văzând ucenicii şi credincioşii că se fac oarecare minuni şi vindecări de boli la moaştele cuviosului, l-au trecut în ceata sfinţilor, numindu-l „Sfântul Stareţ Daniil", „Sfântul Daniil Sihastrul", sau mai ales „Prea Cuviosul de Dumnezeu rugătorul Părintele nostru Daniil cel Nou". Obştea Mănăstirii Voroneţ, împreună cu mitropolitul Grigorie Roşea, ucenicul său, au pus acestei lavre, după hramul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, al doilea hram în cinstea „Sfântului Daniil cel Nou", pomenindu-l în rândul fericiţilor ctitori. Totodată i-au rânduit zi de prăznuire peste an, anume după pomenirea Sfântului Daniil stâlpnicul, a treia zi. Astfel, în Moldova, pomenirea Cuviosului Daniil Sihastrul s-a făcut, secole de-a rândul, la 23 aprilie, hramul Mănăstirii Voroneţ, şi la 14 decembrie, a treia zi după ziua Sfântului Daniil stâlpnicul (11 decembrie). Ca sfânt cu aureolă a fost pictat pentru prima dată în anul 1547, de acelaşi mitropolit, pe peretele de sud al bisericii Mănăstirii Voroneţ, în stânga uşii de intrare în pridvor, cum se vede până astăzi, ţinând în mâna sa un sul desfăcut pe care scrie: „Veniţi, fraţilor, de mă ascultaţi. Vă voi învăţa frica Domnului. Cine este omul...".

Râvna credincioşilor a îndemnat pe călugării de la Mănăstirea Voroneţ, la începutul secolului al XVII-lea, să scoată din mormânt moaştele făcătoare de minuni ale Sfântului Daniil Sihastrul şi să le aşeze în biserică, în sicriu frumos împodobit, pentru închinare. Pe acestea însuşi mitropolitul Dosoftei le-a sărutat. Vestea minunilor lui ajunsese până la Kiev, în Polonia, în Transilvania, în Sfântul Munte, de unde veneau credincioşi să i se închine şi toţi îl numeau „Sfântul Daniil cel nou, făcătorul de minuni".

În anul 1749, egumenul Mănăstirii Voroneţ, anume Ghedeon, a dat Mănăstirii Putna degetul arătător al Sfântului Daniil ferecat în argint, unde se păstrează până astăzi. Moaştele poartă inscripţia: „Aceste relicve le-am ferecat eu, Ghedeon, egumen de la Voroneţ, cu toată cheltuiala mea, în anul 1749, decembrie 4". În anul 1775, Moldova de nord ajungând sub ocupaţia Austriei, moaştele Sfântului Daniil sihastrul au fost aşezate din nou în mormântul său, unde se păstrează până astăzi.

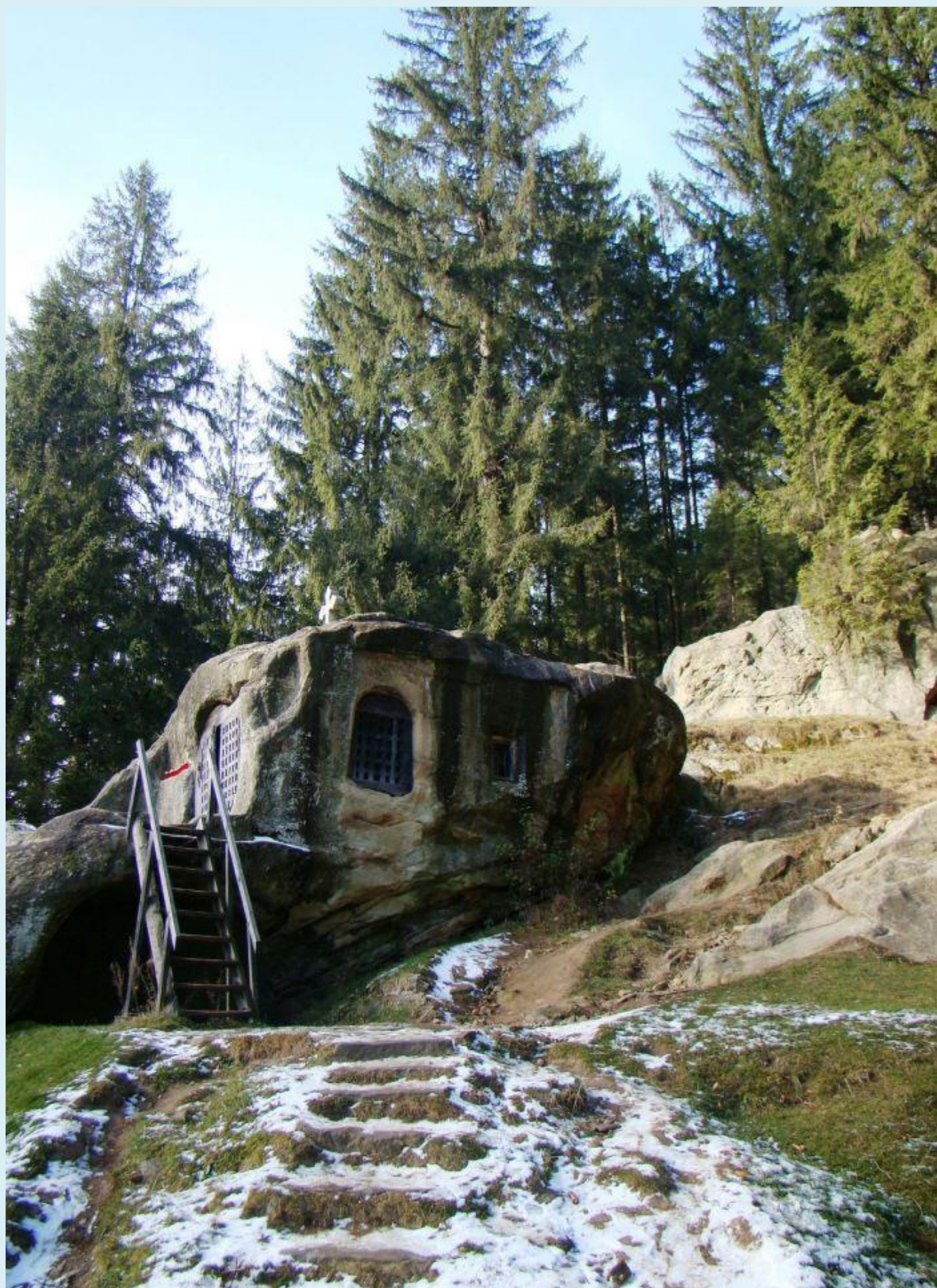
Sfinte prea cuvioase părinte şi făcătorule de minuni Daniile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Ultima dată au fost scoase din mormânt moaştele Sfântului Daniil sihastrul în vara anului 1962, cu prilejul lucrărilor de restaurare de la Voroneţ.

Chilia Sfântului Daniil, sihastrul

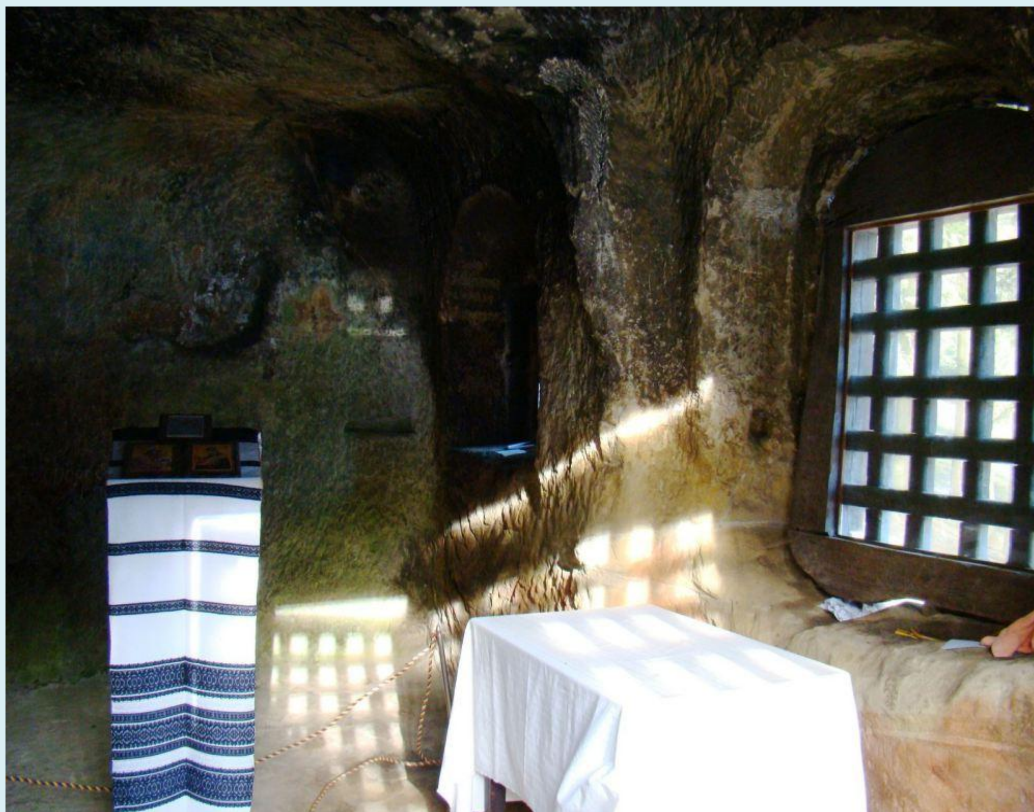

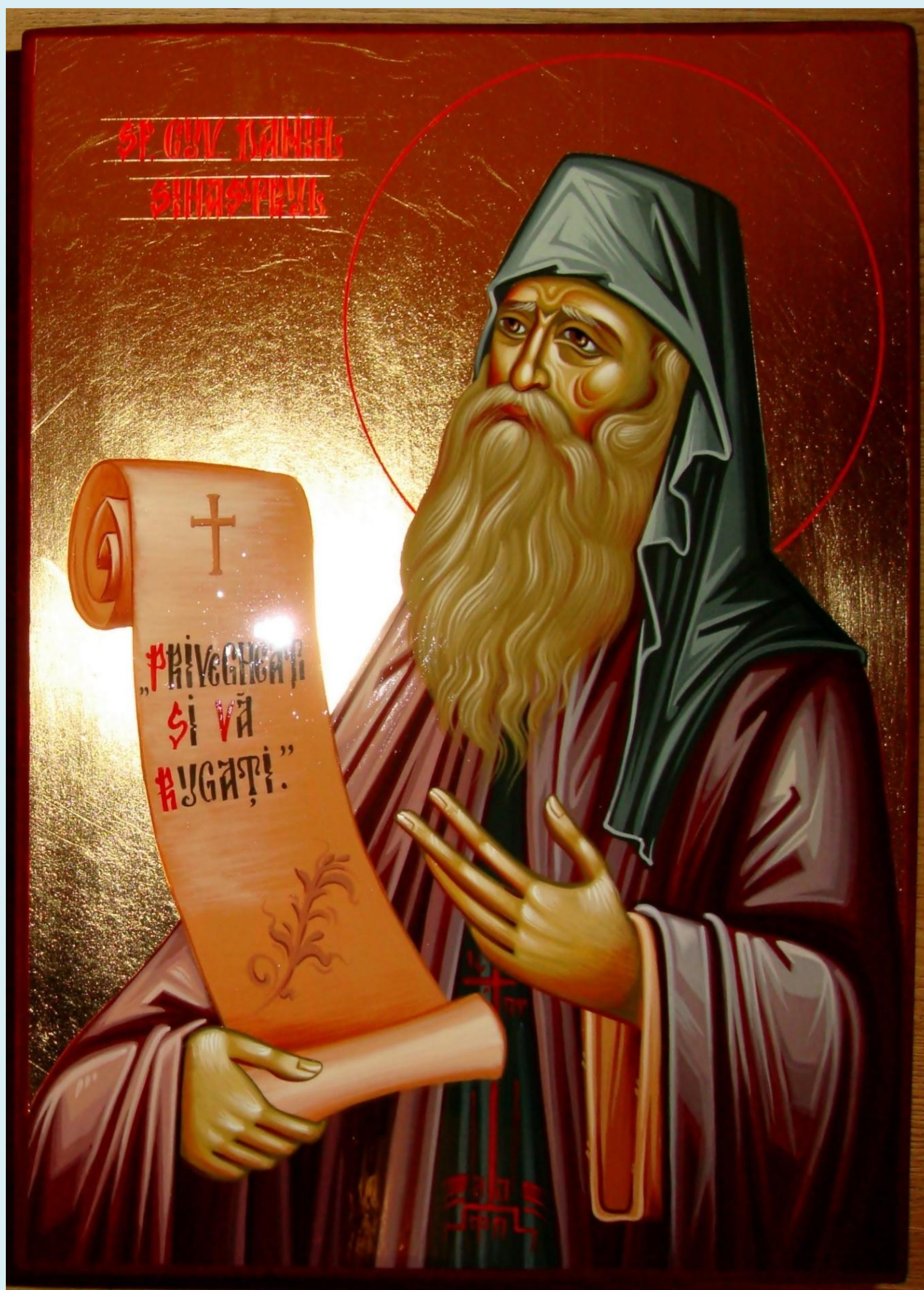

Paraclisul săpat în stâncă

Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!